

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**ITINERARI[I] || ITALIAE || RERVMQ. ROMANARVM || LIBRI
TRES ||**

Schottus, Franciscus

Antverpiae, 1600

Capva & Campani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70633](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70633)

CAPVA & Campani.

Antiquitus *Capua Campania* caput insolentis arrogantiæ proteruiæque vitio laborauit. Nam & M. Tullius in agraria secunda contra P. Rullum testatur *Campanos* semper superbos fuisse bonitate agrorum, & fructuum magnitudine, vrbis salubritate & pulchritudine. Ex eademque copia & rerum omnium affluentia natam arrogantiam, quæ alterum vibi *Rome* consulem è *Capua* postulauit: eamque luxuriam natam, quæ ipsum Annibalem armis invictum voluptate vicit, & eneruauit. Eleganter igitur appellat *Capuam* *domicilium superbie*, ac *sedem luxurie*: aitque ingenerari hominibus mores, non tam à stirpe generis ac seminis, quam ex iis rebus quæ ab ipsa natura loci, & à vita consuetudine suppeditantur, quibus alimur & viuimus. Atque ita loci *Genius* sibi similes plerumque colonos gignit.

Posita est noua *Capua* ad Voltturni ripam, altero lapide ab antiquæ ruinis, quæ ingentes adhuc cernuntur iuxta D. *Mariæ Gratiarum* ædem: utpote portarum vrbis, theatri, aquæductum, aliæque moles immensæ templorum, porticum, thermarum, atque ædium amplissimarum. Item subterraneæ concamerationes vastæ, & aquarum castella, visunturque in verbris ac dumis columnarum ac marmororum omnis generis infinita fragmina, ex quibus potentiam ac superbiam *veteris Capuae* colligere possumus, quamvis magnas eius reliquias noua *Capua* vicinæque vrbes inde distraxerint. Strabo *Capuam* appellatam tradit ab agro campestri, eademque ratione P. Maro *Campanam* urbem, & Tullius Liuiusque frequenter eius ciues & incolas *Campanos* nominare videntur à camporum

porum uberrimorum cultu. Poëtæ tamen, Ma-
ro iam dictus, Lucanus, & Silius, aliquæ Capyn
Troianum Æneæ socium vrbi colonos, mœnia
ac nomen dedisse canunt. Eam, auctore Stra-
bone, prius Opici & Ausones tenuerè: dein Ofri
Tuscorum gens, à quibus Ofra dicta. Hos eie-
cere Cumani, posteaque iisdem pulsis Etrusci
eam ampliatam caput vndecim urbium alia-
rum instituere, Voltumnumq; etiam dixere à vici-
no flumine, ut Livius testatur. Potentem atque
vicinam in Italiæ meditullio, nec non inimi-
cam semper atque cinulam Imperij non minùs
quam ipsa Carthago, ferocemque præsentis
Annibalis amicitia atq; societate, Romani ma-
ximus operibus circumuallatam & obsessam fa-
me demum subiugarunt: Senatuque securi per-
cussio, ciuibus reliquaque multitudine sub hasta
venditis, vrbem atque agrum omnem publica-
runt. Nec imposterum ciuitatis ullum corpus,
non concilium publicum, non magistratus aut
senatum vrbi permisere, vel vlla insignia reip.
sed ædificia sedes aratorum esse iusserunt; vti-
que dumtaxat vrbis à Libertinis, & institoribus,
vliquæ operaria plebe frequentaretur, permis-
sum fuit. In hunc itaque modum Capua adfli-
cta iacuit ultra annos centum triginta, atque
ager Campanus populi Romani publicus fuit
usque C. Cæsaris consulatum. Qui lege Iulia
contra senatus optimatumque sententiam lata
militibus eum viritim diuisit, Capuamque mu-
to ductam, vri fragmēta Iuli Frontini demon-
strant, primus coloniam fecit. Quæ ex eo qui-
dem tempore resurgens auspiciis Imperato-
rum, floruit sub populi Romani potestate; do-
nec à Genserico Vandalorum rege capta sub-
uersaque, ab Ostrogothis dein occupata, atque
his pulsis à Narsete restaurata, tandem à Lan-
gebardis iterum excisa fuit atque deleta. Cete-
rum

nūm quo tempore hæc noua Capua ex ipsius ruinis excitata, quōue auctore ad secundum ab altera lapidem, ut dixi, traducta fuerit, non satis constat. Et quidem verisimile, quod vi metuque barbarorum pulsi, atque dispersi cives tandem eo confluxerint, atque sensim extra desertæ Capuæ ruinas sedes fixerint ibidem ad Voltturni ripam; vbi nunc nouam Capuam in urbem per amplam atque potentem emersisse videmus. De qua Iulius Scaliger poëta non minus salsa quām obscurè cecinit:

Flammea si valeat superare superbia fastum,

Pinguem luxuriam deliciosus amor:

Hoc mollem pinges Capuam, Capuæq; colonas;

Et qua aliis visa est, nec sibi meta fuit.

A V E R S A.

PEr agrum Stellatem inde camposque Lebori nos perges Aversam. Historiæ Neapolitanæ scriptor Pádulphus Collenucius Aversam priùs oppidum appellatum fuisse contendit, eo quod ibidem olim Normanni castra in ruinis Attelæ veteris munierint aduersus Capuā Neapolimq; medio itinere noui huius oppidi initia firmantes, ut diuarum potentium urbium vires ex eo loco diuellerent.

A T T E L A O S C O R V M

Fuit quidem Attella vetus ab antiquissimis Oscorum populis conditum oppidum, famosum in primis ac celebre quondam Satyricis fabulis, lasciuis, ridiculis atque dicacibus; que ab ipso dicuntur Attellane: & haec quidem iocis ac salibus ridiculis eam auctoritate in nocte sunt postmodum: ut è municipalibus ludicris irreperirent etiam in theatra Romana. Nunc temporis